

Torsdag 13 april 2000

Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 723/97 om genomförande av medlemsstaternas åtgärdsprogram på området för kontroll av utgifterna för EUGFJ:s garantisektion (KOM(1999) 169 – C4-0225/1999 – 1999/0091(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(1999) 169) ⁽¹⁾,
 - efter att ha hörts av rådet i enlighet med artikel 37 i EG-fördraget (C4-0225/1999),
 - anser att den av kommissionen föreslagna rättsliga grunden inte är relevant, och att hänvisning bör ske till artikel 280.4 i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 67 i arbetsordningen,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden om den rättsliga grunden,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A5-0079/2000),
1. Parlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet,
 2. uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget,
 3. uppmanar rådet att underrätta parlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt,
 4. begär att medlingsförfarandet inleds om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt,
 5. uppmanar rådet att på nytt höra parlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag,
 6. uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 137, 18.5.1999, s. 8.

7. Regeringskonferensen

A5-0086/2000

Europaparlamentets resolution om dess förslag till regeringskonferensen (14094/1999 – C5-0341/1999 – 1999/0825(CNS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- efter att ha hörts av rådet i enlighet med artikel 48 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen, om sammankallandet av en konferens med företrädare för medlemsstaternas regeringar i syfte att ändra fördragen (C5-0341/1999),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 26 januari 2000 om att institutionella reformer – en förutsättning för utvidningen (KOM(2000) 34 – C5-0072/2000),
- med beaktande av Europeiska rådets möte i Helsingfors (10 december 1999),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 17 februari 2000 om regeringskonferensen 2000,

Torsdag 13 april 2000

- med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 1 mars 2000 om regeringskonferensen 2000 – Ekonomiska och sociala kommitténs roll, (CES237-2000)
- med beaktande av sina resolutioner av den 18 november 1999 om förberedelserna inför reformen av fördragen och nästa regeringskonferens ⁽¹⁾ och av den 3 februari 2000 om sammankallandet av regeringskonferensen ⁽²⁾ särskilt punkt 5,
- med beaktande av sin resolution av den 16 mars 2000 om en stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik, budgetutskottet, budgetkontrollutskottet, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden, utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi, utskottet för sysselsättning och socialfrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, fiskerikutskottet, utskottet för regionalpolitik, transport och turism, utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor (A5-0086/2000),

I. För en mera demokratisk och effektiv union: sammansättning och arbetssätt för unionens institutioner och organ och beslutsprocesser

1. Europaparlamentet understryker på nytt att sammansättningen av unionens institutioner – Europaparlamentet, rådet och kommissionen – deras arbetssätt och jämvikten mellan dem måste avspegla dess dubbla legitimitet i egenskap en union av folk och en union av stater, och att en balans mellan små och stora stater måste uppnås; anser därför att man måste ta hänsyn till den konstitutionella principen att folkens union representeras av Europaparlamentet och staternas union representeras av rådet.
2. De åtgärder som skall vidtas när det gäller institutionernas sammansättning måste vara anpassade till utvidgningsprocessens längd och därför föreskriva övergångsbestämmelser för anpassningen.
3. Det är nödvändigt att omgående påbörja en grundläggande debatt om syftena med den europeiska integrationsprocessen och det framtida EU:s gränser.
4. Betonar behovet av att slutföra regeringskonferensen under år 2000 för att inte försena den viktiga och historiska utvidgningsprocessen.

Europaparlamentet

5. Antalet europeiska parlamentsledamöter bör förbli högst 700 och ha följande sammansättning:
 - 5.1. Det är troligt att en första omgång med några nya medlemsstater ansluter sig till Europeiska unionen under perioden 2004–2006, och därför föreslås att Europaparlamentets sammansättning 2004–2009 beräknas genom att antalet ledamöter per medlemsstat tillfälligt justeras så att det totala antalet stannar under 700.
 - 5.2. Före valet år 2009 skall, oberoende av anslutningstakten, antalet företrädare i Europaparlamentet som väljs i varje medlemsstat beräknas på grundval av folkmängden i en union till vilken alla aktuella kandidatländer som man inlett förhandlingar med skulle ha anslutit sig, upp till en maximigräns på 700 platser. Antalet skall bestämmas utifrån folkmängden enligt en proportionell fördelningsnyckel korrigerad med en minsta tilldelning av fyra platser per stat ⁽⁴⁾.
6. Fördraget bör innehålla bestämmelser om att ett antal ledamöter skulle kunna väljas inom ramen för en enda europeisk valkrets, varvid varje väljare skall ha två röster: en på grundval av nationella listor och en på grundval av europeiska listor. De europeiska listorna skall innehålla minst en medborgare från varje medlemsstat.

⁽¹⁾ "Texter antagna under sammanträdet" av detta datum, punkt 4.

⁽²⁾ "Texter antagna under sammanträdet" av detta datum, punkt 11.

⁽³⁾ "Texter antagna under sammanträdet" av detta datum, punkt 4.

⁽⁴⁾ Minskning med en tredjedel av nuvarande minimiantal av sex ledamöter per stat på grund av ökningen av unionens folkmängd med en tredjedel.

Torsdag 13 april 2000

7. Artikel 190.5 i EG-fördraget bör ändras enligt följande: Europaparlamentet skall fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden.
8. Föreslår vad gäller de politiska partierna:
- 8.1. Artikel 191 i EG-fördraget bör ges följande lydelse: "De politiska partierna på europeisk nivå bidrar till att skapa ett europeiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja. På förslag av kommissionen skall Europaparlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i artikel 251 inom tolv månader efter att fördraget trätt i kraft anta bestämmelser för erkännande och en stadga och finansieringsbestämmelser (även gemenskapsstöd) för de europeiska politiska partierna."
- 8.2. Sådana europeiska politiska partier som inte respekterar de demokratiska principerna och de grundläggande rättigheterna kan dras inför Europeiska gemenskapernas domstol på begäran av kommissionen och efter yttrande av Europaparlamentet och rådet i syfte att avbryta deras EU-finansiering. De avstängningsåtgärder som beslutas på grundval av denna artikel skall på förslag av kommissionen inom tolv månader efter att fördraget trätt i kraft antas, genom beslut av Europaparlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i artikel 251.
9. Artikel 289 i EG-fördraget bör få följande tillägg: "Europaparlamentet skall med absolut majoritet av sina ledamöter fatta beslut om orten för sitt säte och för alla sina sammanträden."

Rådet

10. Följande ändringar föreslås när det gäller omröstning med kvalificerad majoritet:
- 10.1. De beslut i rådet som kräver kvalificerad majoritet skall anses antagna om de får stöd av minst en enkel majoritet av medlemsstaterna som företräder minst majoriteten av den totala befolkningen i unionens medlemsstater.
- 10.2. Regeringskonferensen skall fastställa den demokratiska offentlighetsprincipen för rådet när det agerar som lagstiftare eller budgetmyndighet. Ett fullständigt förhandlingsreferat från rådets möten skall offentliggöras. Europaparlamentet skall informeras om rådets förhandlingar.
11. Europeiska rådet skall offentliggöra och följa en arbetsordning i syfte att öka sin egen effektivitet och disciplin.

Kommissionen

12. Vad gäller kommissionens sammansättning föreslås följande:
- 12.1. Kommissionen skall ha en sådan storlek att den kan fungera. Den bör vara sammansatt
- antingen av ett fast antal ledamöter, 20 stycken, samt ordföranden, förutsatt att det finns en turordning som med tiden ger lika möjligheter för medborgare i var och en medlemsstat att medverka,
 - eller av en ledamot per medlemsstat förutsatt att ordförandeskapet får en förstärkt roll och att det etableras en inre hierarki så att kommissionen kan fungera effektivt,
- 12.2. Europaparlamentet väljer kommissionens ordförande bland de kandidater som föreslås av rådet.
- 12.3. Kommissionens ordförande skall i samförstånd med medlemsstaterna utse medlemmarna i kollegiet. Han skall se till att kommissionen innehåller en medborgare från varje medlemsstat åtminstone varannan mandatperiod⁽¹⁾.
- 12.4. Kommissionen skall installeras av Europaparlamentet.
- 12.5. Europaparlamentet skall via utfrågningar av kandidaterna i fråga pröva den nominerade kommissionens kvalitet.
- 12.6. En kommissionsledamot som begått allvarliga fel i samband med utövandet av sin tjänst skall begära entledigande om kommissionens ordförande begär det.
- 12.7. Enligt villkoren i artikel 216 i EG-fördraget kan varje ledamot av kommissionen avsättas av domstolen; detta kan även ske på begäran av Europaparlamentet.

⁽¹⁾ Varje land får utse en kommissarie på fem i ett kollegium på sju.

Torsdag 13 april 2000

13. Det är nödvändigt att säkerställa kommissionens totala oberoende, dess roll i egenskap av övervakare av fördragen och dess kollegialitet, särskilt genom att förstärka ordförandens politiska roll. Beträffande kommissionens funktion och behörighet föreslås följande:
- 13.1. Kommissionens ordförande får efter överläggningar med kollegiet ställa förtroendefråga till parlamentet. Förklarar en majoritet av parlamentets ledamöter sig inte ha förtroende för kommissionen skall den avgå.
- 13.2. Kommissionen skall utöva sina genomförandebefogenheter och sin lagstiftningsmakt under kontroll av de lagstiftande institutionerna enligt bestämmelser som antas av rådet och parlamentet i enlighet med förfarandet i artikel 251.
- 13.3. Kommissionen skall ha initiativrätt i lagstiftningsfrågor utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 192 i EG-fördraget och avdelningarna V (bestämmelser om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik) och VI (bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete) och artikel 48 i fördraget om Europeiska unionen.

Domstolen och förstainstansrätten

14. Domstolen skall förslagsvis bestå av ett udda antal domare som är större eller lika stort som antalet medlemsstater. Antalet generaladvokater skall höjas i motsvarande grad.
15. Domstolens och förstainstansrättens ledamöter bör ha en mandatperiod på nio år som inte kan förlängas.
16. Beslut om kategori av talan och ändring domstolsstadgan skall antas av rådet med kvalificerad majoritet efter samtycke av Europaparlamentet. Rättegångsordningarna skall, om så behövs, antas och ändras av den respektive domstolen.
17. Förbudet i artikel 225 i EG-fördraget för förstainstansrätten att pröva frågor som hänskjutits för förhandsavgörande bör tas bort för att hantera problem som kan uppstå i framtiden när det gäller vissa typer av talan, under förutsättning att det i lagens intresse skapas en möjlighet att överklaga förstainstansrättens beslut till domstolen.
18. Domstolens behörighet bör utsträckas till att omfatta alla frågor som täcks av avdelning IV i EG-fördraget (visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer) och avdelning VI i EU-fördraget (bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete) genom att man tar bort nuvarande begränsningar och restriktioner.
19. Parlamentet bör införas bland de institutioner i artikel 68.3 i EG-fördraget och ges rätt att begära att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande.
20. Det sedvanliga systemet för hänvisning till EG-domstolen för förhandsavgöranden bör även gälla ärenden som faller under avdelning IV i EG-fördraget.
21. Förfarandena måste uppdateras och förenklas genom att man gör det möjligt att använda sig av moderna kommunikationsmedel.
22. Artikel 230 i EG-fördraget bör ändras så att Europaparlamentet får rätt att väcka talan vid domstolen för maktmissbruk, bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av fördraget eller någon rättsregel som rör dess tillämpning eller underlåtande att vidta åtgärder.
23. EG-domstolen bör enligt artikel 300.6 i EG-fördraget vara behörig att fatta beslut om en förfrågan från parlamentet, i de fall parlamentet i enlighet med förfarandet i artikel 30.3 andra stycket har hört om ingående av ett avtal.

Europeiska åklagarmyndigheten

24. En europeisk åklagarmyndighet bör inrättas som ett oberoende organ vid domstolen med uppgift att skydda unionens intressen mot bedrägerier på hela gemenskapens territorium.
25. Artikel 280 i EG-fördraget måste ändras så att unionen kan vidta lagstiftningsåtgärder på straffrättens område när det gäller bedrägerier som skadar unionens intressen.

Torsdag 13 april 2000

Revisionsrätten

26. Revisionsrätten bör vara sammansatt av ett fastställt antal medlemmar. De skall utses på sex år av rådet med kvalificerad majoritet efter samtycke av parlamentet. En del av medlemmarna förnyas vart tredje år. För den händelse att antalet medlemmar i rätten är lägre än antalet medlemsstater skall ett roterande system införas som garanterar att varje medlemsstat åtminstone vart tredje år har en företrädare i rätten. Revisionsrätten måste ha direkt tillgång till finanskontrollen vid nationella och regionala myndigheter när, och i den utsträckning, dessa hanterar medel ur EU:s budget.

Europeiska centralbanken

27. Även vid uppbyggnaden av Europeiska centralbankens råd (ECB-rådet) och andra beslutsorgan inom det europeiska centralbankssystemet (ECBS) måste man ta hänsyn till utvidgningen för kunna att säkerställa att beslutsprocesserna inom ECB och ESCB förblir effektiva.

Regionkommittén

28. Regionkommittén bör vara sammansatt på följande sätt:

28.1. Antalet medlemmar i kommittén skall inte överstiga hälften av antalet ledamöter av Europaparlamentet.

28.2. För att upprätthålla Regionkommitténs legitimitet skall medlemmarna i kommittén utföra ett uppdrag som folkvalda på regional eller lokal nivå eller vara politiskt ansvariga vid en i allmänna val direktvald församling.

28.3. Regionkommittén har rätt att väcka talan vid EG-domstolen för att tillvarata sina rättigheter.

Ekonomiska och sociala kommittén

29. Kommittén bör vara sammansatt på följande sätt:

29.1. Antalet medlemmar i Ekonomiska och sociala kommittén skall inte överstiga en tredjedel av antalet ledamöter av Europaparlamentet.

29.2. Kommittén skall bestå av företrädare för det civila samhället inbegripet företrädare olika kategorier i näringslivet och sociala grupperingar.

29.3. Dess arbetssätt bör anpassas så att dess roll som forum för en social dialog och det civila samhället förstärks.

Beslutsförfaranden

30. När det gäller beslutsförfarandena föreslås följande:

30.1. Medbeslutandeförfarandet enligt artikel 251 i EG-fördraget (som inte behöver ändras) och beslut med kvalificerad majoritet i rådet blir allmän regel för beslut när det gäller lagstiftningsområdet. Samarbetsförfarandet, som fortfarande tillämpas i frågor som hör till avdelning VII i EG-fördraget (ekonomisk och monetär politik), avskaffas. Medbeslutandeförfarandet kommer också att tillämpas på avledd lagstiftning i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

30.2. Den kvalificerade majoriteten skall också tillämpas på beslut som rör nomineringarna till EU:s olika institutioner och organ. När det gäller de institutioner och organ som måste ha ett antal ledamöter per medlemsstat, måste den berörda medlemsstaten godkänna nomineringen.

30.3. Enhällighet i rådet krävs endast för beslut med konstitutionell karaktär, som i enlighet med fördraget kräver de nationella parlamentens samtycke⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Enhällighet för anslutning bör gälla godkännande av varje anslutningsprocess. Det bör inte vara möjligt för en första ny medlemsstat att blockera en efterföljande om inte en viss tid förflutit mellan deras anslutningar.

Torsdag 13 april 2000

- 30.4. Eftersom artikel 308 i EG-fördraget tillämpats vid upprepade tillfällen i samband med skapandet av decentraliserade organ, ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land och energisektorn, finns det skäl att i EG-fördraget skapa en särskild rättslig grund som skall kopplas till det förfarande som avses i artikel 251 eller, när det gäller samarbetsavtalen med tredje land, omröstning med kvalificerad majoritet i rådet och Europaparlamentets godkännande.
- 30.5. Parlamentets samtycke krävs för översyn av fördragen, för alla de internationella avtal som ingås i enlighet med artikel 300 i EG-fördraget med tillämpning av förfarandet i artikel 251 om interna regler, för beslut som rör de egna medlen och för beslut om utnämningar till revisionsrätten och domstolen, förstainstansrätten samt styrelsen för det europeiska centralbankssystemet.

II. För utvecklingen av en författning för unionen

31. För att förvandla fördragen till en författning föreslås följande bestämmelser:
- 31.1. Fördragen skall förenklas och konsolideras i en enda text med två avdelningar:
- Del A: bestämmelser av konstitutionell karaktär: ingress, unionens mål, stadga om grundläggande rättigheter, institutioner, beslutsförfaranden och fördelningen av befogenheter mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna.
 - Del B: andra områden som omfattas av de nuvarande fördragen.
- 31.2. Införande av en regelhierarki:
- Del A i fördraget skall antas enhälligt av rådet, underställas parlamentet för godkännande och ratificeras av medlemsstaterna.
 - Delar av del B i fördraget kan ändras av rådet efter samtycke av parlamentet.
 - Rättsakter skall antas av rådet med kvalificerad majoritet och av parlamentet i enlighet med förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget, som skall innehålla en definition av begreppet rättsakt⁽¹⁾.
 - Administrativa bestämmelser skall antas av kommissionen utan att det påverkar självständigheten för gemenskapens olika institutioner och organ. Tillsynsbestämmelserna skall fastställas av parlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget inom sex månader efter det att det aktuella fördraget har trätt i kraft.
32. I syfte att göra det politiska ansvaret tydligt för medborgarna bör man fastställa klara gränser mellan EU:s och medlemsstaternas behörighet.
33. Regeringskonferensen uppmanas att
- 33.1. på sin dagordning ta upp införlivandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna i fördraget, för att ge stadgan en mer rättsligt tvingande karaktär, och att därvid ta hänsyn till hur viktig stadgan är för skapandet av en union där de europeiska folken knyts allt närmare samman,
- 33.2. se till att EU ansluter sig till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna för att tillsammans med Europarådet skapa ett nära samarbete och undvika eventuella motstridigheter eller överlappningar mellan EG-domstolen och Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter,
- 33.3. förbättra möjligheten för fysiska eller juridiska personer att kunna väcka talan inför domstolen, genom att utöka de mekanismer för rättslig kontroll som redan finns och genom att inrätta lämpliga utredningsrutiner inom nationella rättssystem.
34. Den ändring av fördragen som avses i artikel 48 i fördraget om Europeiska unionen måste åter spegla unionens dubbla legitimitet som en union av folk och en union av stater.
35. Eftersom det nuvarande systemet med pelarstruktur och mellanstatligt samarbete inte längre möjliggör ett effektivt och demokratiskt beslutsfattande bör det gradvis överges.

⁽¹⁾ Se kommissionens rapport om tillämpningsområdet för medbeslutandeförfarandet (SEK(96) 1225 – C4-0464/96) antagen den 3 juli 1996, s. 10 och parlamentets resolution om detta ämne av den 14 november 1996 (EGT C 362, 2.12.1996, s. 267) punkterna 3 och 4.

Torsdag 13 april 2000

36. Förfarandet för att tills vidare avstänga en medlemsstat i Europeiska unionen bör ändras enligt följande: Rådet, som skall fatta beslut med 4/5-dels majoritet av medlemsstaterna på förslag av en tredjedel av medlemsstaterna eller Europaparlamentet eller kommissionen med Europaparlamentets samtycke, kan slå fast att en medlemsstat allvarligt (⁽¹⁾) åsidosatt principerna i artikel 6.1 i Fördraget om Europeiska unionen efter att ha uppmanat regeringen i den medlemsstaten att framföra sina synpunkter i fallet. Övriga bestämmelser i artikel 7 skall tillämpas.

37. Det närmare samarbetet bör utgöra en sammanhållande kraft för att föra unionen framåt, och bestämmelsen om intensifierat samarbete bör användas endast i sådana fall där gemensamt handlande från Europeiska unionens sida ter sig omöjligt. I sådana fall skall Europeiska unionen se till att alla medlemsstater ges möjlighet till gemensamt agerande och för detta föreslås följande åtgärder:

37.1. Det närmare samarbetet skall behandlas i ett enda kapitel i EU-fördraget som skall vara tillämpligt på avdelningarna V (bestämmelser om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik) och VI (bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete) i EU-fördraget samt på EG-fördraget.

37.2. Det närmare samarbetet skall omfatta minst en tredjedel av medlemsstaterna. Övriga villkor (artikel 40.1 och 43.1 i unionsfördraget samt artikel 11.1 i EG-fördraget) som måste vara uppfyllda vid ett närmare samarbete är oförändrade.

37.3. Införandet av ett närmare samarbete skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter samtycke av majoriteten av Europaparlamentets ledamöter. I samband med detta måste rättsordningens och institutionernas enhetlighet säkerställas.

III. En förstärkning av Europeiska unionens utrikespolitiska roll

Unionens rättsliga status

38. Unionen bör utgöra en juridisk person med fastställda förfaranden inom gränser och på villkor som fastställs i fördraget. Utan en sådan är dess internationella ställning, dess synlighet och dess förhandlingsförmåga begränsade.

Yttre ekonomiska förbindelser

39. Bestämmelserna i artikel 133.4 i EG-fördraget bör också tillämpas på internationella förhandlingar och avtal om tjänster, investeringar och immateriella rättigheter.

40. Förfarandena på detta område bör förenklas och parlamentets befogenheter stärkas:

40.1. genom att medbeslutandeförfarandet införs när det gäller handelspolitiska åtgärder (artikel 133.2 i EG-fördraget).

40.2. Genom att samtyckesförfarandet utsträcks till avtal enligt artikel 133 och till alla andra internationella avtal som gäller ett område där det krävs medbeslutandeförfarande i enlighet med artikel 251 i EG-fördraget för att anta interna regler, samt till åtgärder i samband med ekonomiska sanktioner (artiklarna 300 och 301 i EG-fördraget).

40.3. Parlament bör göras fullständigt delaktigt i arbetet med att utarbета och ingå internationella avtal genom bland annat följande åtgärder:

— Före rådet bemyndigar kommissionen (tilldelning av mandat):

a) Parlamentet bör göras mer delaktigt i förfarandet för att ingå internationella avtal och handelsavtal genom att höras före rådet bemyndigar kommissionen (till exempel artikel 133.3 i EG-fördraget).

(¹) Uttrycket "och ihållande" utgår.

Torsdag 13 april 2000

- Under förhandlingarna:
 - b) Under förhandlingarna skall parlamentet regelbundet hållas informerat av kommissionen i form av en dialog.
 - c) Parlamentet skall ha rätt att när som helst under förhandlingarna lägga fram idéer och rekommendationer för kommissionen.
 - d) Råder det avvikande meningar om parlamentets delaktighet i förfarandet mellan Europeiska unionens institutioner skall medlingsförfarandet enligt det interinstitutionella avtalat av 1975 användas.
- Efter det att förhandlingarna har avslutats:
 - e) Parlamentet skall ge sitt samtycke till en internationell rättsakt och skall vara delaktig i beslutsfattandet inom den interna europeiska lagstiftningsprocessen.

GUSP

41. I besluten från Europeiska rådets möte i Helsingfors besvaras inte frågan om det krävs ändringar av fördraget för att genomföra en europeisk säkerhets- och försvarspolitik. Följande ändringar bör vid behov göras i unionsfördraget:

- 41.1. Skillnaden mellan första och andra pelaren i fördraget bör gradvis avvecklas och gemenskapens roll bör stärkas, särskilt genom att tilldela kommissionen en viktig roll vad gäller koordineringen av gemenskapens instrument och nationella, icke militära instrument i fråga om internationell krishantering.
- 41.2. Ett försvarsministerråd bör införas som skall syssla med de tekniska och operativa delarna av den europeiska säkerhets- och försvarspolitik. Alla ärenden som rör GUSP skall dock läggas fram för beslut i rådet (allmänna frågor).
- 41.3. Om Västeuropeiska unionens funktioner för att genomföra Petersberg-uppdragen förs över till Europeiska unionen, före slutet av år 2000 krävs en översyn av olika stycken i artikel 17 (eventuellt stryks referenserna till VEU).
- 41.4. Överföringen av VEU:s institutionella strukturer och operativa kapacitet kommer att kräva en omdefiniering av bestämmelserna i unionsfördraget, särskilt bestämmelsen om bistånd i artikel V i fördraget om VEU, som bör fogas som bilaga till ett protokoll till EU-fördraget, vilket skulle ge varje medlemsstat möjlighet att ansluta sig till den.
- 41.5. En sådan integrering och dess konsekvenser medför institutionella problem som måste beaktas. De traditionellt sett neutrala medlemsstaterna och de som inte ingår i någon allians måste kunna delta fullt ut och på lika villkor i EU:s instanser.
- 41.6. I artikel 25 i unionsfördraget bör den nuvarande "politiska kommittén" ersättas med en "ständig säkerhetspolitisk kommitté". Man bör också nämna den "militära kommittén". Dessa enheter skulle ledas av den höge företrädaren medan den kommissionär som ansvarar för yttre förbindelser skulle vara ansvarig för samordningen av den civila hanteringen av kriser.
- 41.7. Möjligheten enligt artikel 23.2 i unionsfördraget för en medlemsstat att motsätta sig antagandet av ett beslut som skall fattas med kvalificerad majoritet och hänskjutandet av sådana fall till Europeiska rådet bör ses över. Istället för detta veto bör man i regeringskonferensen undersöka möjligheterna att låta en medlemsstat som motsätter sig en gemensam ståndpunkt eller gemensam åtgärd att avstå från att godkänna den gemensamma ståndpunkten respektive att delta i den gemensamma åtgärden.
- 41.8. I artikel 21 i unionsfördraget om information till och hörande av parlamentet bör det tilläggas att parlamentet inte bara regelbundet skall hållas informerat av ordförandeskapet och kommissionen om utvecklingen av utrikes- och säkerhetspolitiken, utan även av den höge företrädaren för GUSP. För att fullt ut integrera GUSP i gemenskapens vanliga beslutsförfaranden bör ytterligare åtgärder vidtas för att se till att parlamentet deltar i de viktigaste besluten och ges möjlighet att bidra till definitionen av de allmänna riktlinjerna för GUSP.

Torsdag 13 april 2000

- 41.9. I artikel 28 som behandlar finansieringen av operativa utgifter inom ramen för Petersberg-uppdraget behöver ett förtydligande ske. Finansieringen av trupper och utrustningen för dessa i krishanteringens belastar visserligen de berörda medlemsstaterna, medan däremot de gemensamma åtgärderna som helhet tagna skall finansieras via Europeiska gemenskapernas budget. Detta skulle understryka den politiska solidariteten.
- 41.10. Så småningom bör posterna som hög representant och kommissionsledamot med ansvar för externa förbindelser slås samman till en särskilt utsedd vice ordförande för kommissionen.

IV. Förstärkning av den inre politiken

Samordning av den ekonomiska politiken, socialpolitiken och sysselsättningspolitiken

42. Betydelsen av vad som betecknas som "social marknadsekonomi" bör betonas. Regeringskonferensen skall inkludera denna beteckning på lämpligt ställe i fördraget.

43. Frågor om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik skall i samtliga fall omfatta ett ökat deltagande från parlamentets sida för att bekämpa det demokratiska underskott som för närvarande karakteriserar EMU. Kommissionen skall framför allt lägga fram de allmänna ekonomiska riktlinjerna som ett förslag i stället för som en rekommendation och parlamentet skall i detta avseende rådfrågas formellt.

44. Rådet skulle kunna fastställa de centrala riktlinjerna för den ekonomiska politiken, sysselsättningen och den sociala konvergensen med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter hörande av parlamentet, som bör höras under hela förfarandet och särskilt vid två tillfällen:

44.1. Vid diskussionen om den ekonomiska politiken, sysselsättningen och den sociala konvergensen på grundval av kommissionens rekommendation om de centrala riktlinjerna för den ekonomiska politiken, sysselsättningen och den sociala konvergensen med aktivt deltagande av kommissionen och rådet.

44.2. Parlamentets talman bör delta vid Europeiska rådets möte i juni varje år då den ekonomiska politiken, sysselsättningen och den sociala konvergensen diskuteras, vilket gör att de val som görs blir tydligare.

45. Parlamentet skall generellt höras systematiskt när det gäller akter som berör ECB:s och/eller kommissionens förslag eller rekommendation avseende de områden som faller under avdelning VII "Ekonomisk och monetär politik".

46. De nuvarande förfarandena på området för sysselsättning (avdelning VIII i EG-fördraget) och ekonomisk politik (avdelning VII artiklarna 103 och 104) skall effektiviseras och förstärkas i samband med reformen av fördraget. Detta är av avgörande betydelse, särskilt eftersom man behöver förbättra balansen mellan EMU:s ekonomiska och monetära dimension innan det sker någon ytterligare utvidgning av EU.

47. Mot bakgrund av att EIB har fått en kraftigt förstärkt roll och medverkar på ett avgörande sätt inom och utom gemenskapen till fullföljandet av EU:s politiska målsättningar bör man överväga att revidera villkoren i protokoll A i en bilaga till fördraget för att säkerställa bättre insyn i institutionens verksamhet.

48. Inom ramen för socialpolitiken bör parlamentet regelbundet informeras om förhandlingarna mellan arbetsmarknadens parter och de avtal som ingås av dessa. När de genomförs genom ett rådsbeslut måste de underställas parlamentet för samtycke.

49. Socialskyddet i fördraget skall erkännas som en fråga av gemenskapligt intresse. De grundläggande sociala rättigheterna skall erkännas i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

50. Man bör i fördraget införa en enda, enhetlig rättslig grund för principen om jämställdhet mellan kvinnor och män på alla politikerområden.

Torsdag 13 april 2000

Budgeten

51. Fördragen måste ses över, särskilt bestämmelserna om budgetförfarandet som blivit obsoleta genom institutionernas praxis med interinstitutionella avtal om finansplanerna:
- 51.1. Åtskillnaden mellan obligatoriska och icke obligatoriska utgifter bör avskaffas.
- 51.2. Budgetens enhetlighet bör förstärkas. Europeiska utvecklingsfonden måste ingå i budgeten liksom finansieringen av de decentraliserade organen.
- 51.3. Finansplanerna bör konsolideras i fördraget i form av ett finansiellt program i halvtid som skall antas gemensamt av parlamentet och rådet.
- 51.4. EU skall inte finansieras med bidrag från medlemsstaterna, utan med egna medel, vars belopp skall fastställas av Europaparlamentet och rådet genom medbeslutandeförfarandet.

Förfarandet om beviljande av ansvarsfrihet

52. När det gäller beviljande av ansvarsfrihet enligt artikel 276 i EG-fördraget föreslås följande:
- 52.1. Ansvarsbefrielsen bör bestå av två inslag: den egentliga ansvarsbefrielsen (godkännande på grundval av en politisk bedömning av kommissionens ansvar vid genomförandet av budgeten) och bokslutet (kontroll som avslutar budgetförfarandet för ett givet budgetår).
- 52.2. Den myndighet som beviljar ansvarsfrihet bör ha direkt tillgång till information från de enheter som förvaltar gemenskapsmedlen i medlemsstaterna.

Ett område med säkerhet, frihet och rättvisa

53. Det krävs att man väsentligt förenklar den rättsliga och institutionella ramen för att unionen skall kunna utvecklas som ett område för frihet, säkerhet och rättvisa genom följande åtgärder:
- 53.1. inom gemenskapsramen slå samman polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet samt det civilrättsliga samarbetet, och genom att vidta åtgärder i samband med den fria rörligheten för personer,
- 53.2. tillämpa rättsstatsprincipen (artikel 6.1 i EU-fördraget) och erkänna EG-domstolens oinskränkta behörighet vad gäller alla åtgärder som avser genomförandet av ett område för frihet, säkerhet och rättvisa, eftersom den åtskillnad som görs i den tredje pelaren när det gäller det rättsliga skyddet går emot principen om de europeiska medborgarnas jämlikhet inför lagen,
- 53.3. omvandla det så kallade Schengensamarbetet till ett generellt system för de 15 medlemsstaterna i syfte att på EU-nivå säkerställa ett likvärdigt skydd för de europeiska medborgarna, och omförhandla vissa medlemsstaters speciella ställning för att i största mån begränsa undantagen inom det gemensamma systemet,
- 53.4. övergå till medbeslutandeförfarandet och till omröstning med kvalificerad majoritet för alla åtgärder som gäller genomförandet av ett område för frihet, säkerhet och rättvisa, eftersom Europaparlamentets medansvarighet på EU-nivå skulle motsvara den roll som medlemsstaternas parlament utövar på områdena friheter och straffrätt.
54. Europol skall integreras i unionens institutionella ram som en operativ enhet och specialiserat organ för polissamarbete (både inom och utanför Schengensamarbetet); kräver i detta syfte att man genom ett särskilt protokoll i fördragen inrättar följande:
- 54.1. Lämpliga former av kontroller som Europaparlamentet skall utöva och domstolsprövning som domstolen skall genomföra, särskilt vad gäller den verksamhet som kommer att bedrivas i institutionernas intresse.
- 54.2. Ett strukturellt samarbete (gemensamt forum för åklagare från EU:s samtliga medlemsstater) med de nationella rättsliga och polisiära myndigheterna i stater som avser att använda sig av detta för sådana nationella undersökningar som inte skulle ha ingått i unionens behörighet.

Torsdag 13 april 2000

Övriga frågor

55. Parlamentet begär att det skall inrättas en specialiserad gemenskapsdomstol med behörighet att handlägga mål om giltighet av och intrång i gemenskapspatent i syfte att därigenom säkra rättsligt skydd i hela unionen.

56. En relevant rättslig grund bör införas i fördraget för samordning inom turismsektorn med beaktande av subsidiaritetsprincipen.

57. Det finns inga bestämmelser eller tydliga institutionella mekanismer för att fastlägga en gemensam energipolitik. Eftersom vissa bestämmelser återfinns i EKSG- och Euratomfördragen måste ett nytt kapitel införas i EG-fördraget där även parlamentets roll vid lagstiftningen på kärnenergiområdet säkerställs.

58. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att komplettera fördraget med bestämmelser om inrättandet av ett enhetligt europeisk system för kontroll av luftfarten.

*

* *

59. Europaparlamentet uppdrar åt sin talman att tillsammans med talmännen i medlemsstaternas och kandidatländernas nationella parlament undersöka förslaget om att man inom de närmaste månaderna, innan regeringskonferensen avslutas, sammankallar en interparlamentarisk konferens i syfte att diskutera de främsta utmaningarna i uppbyggnaden av Europa under det kommande årtiondet och vilka följder detta kommer att ha för regeringskonferensen och nästa fördrag.

60. Europaparlamentet uppdrar åt sin talman att översända denna resolution till regeringskonferensen för reform av fördraget samt till rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna samt till kandidatländerna.

8. Irak**B5-0342, 0349, 0365 och 0374/2000****Europaparlamentets resolution om situationen i Irak***Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av resolutionerna från FN 687, 688, 1293 och 1284 (den sistnämnda har antagits av två permanenta medlemmar i säkerhetsrådet), och av följande skäl:
 - A. Den irakiska regeringen måste även i fortsättningen att acceptera och främja att FN övervakar förstörelsen av kärnvapen och kemiska vapen samt att samarbeta med Internationella rödakorskommittén som ansvarar för att återfinna och skicka hem alla de som försvann i samband med Iraks ockupation av Kuwait.
 - B. Genomförandet av handelssanktionerna har försatt den irakiska befolkningen i en mycket allvarlig situation.
 - C. Dessa handelssanktioner skadar civilbefolkningen sedan nio år utan att försvaga den irakiska regimen, vilken ligger till grund för konflikten och bär det huvudsakliga ansvaret för den.
 - D. Ett flertal internationella organ och flera före detta FN-anställda med ansvar för att övervaka programmet olja mot livsmedel, kritiserar de tragiska konsekvenser som dessa handelssanktioner fått för den irakiska befolkningen och vissa har till och med gått så långt att de avgått.
 - E. Enligt Unicef har över en halv miljon barn dött sedan sanktionerna infördes.